

Saken

Begäran om förhandsavgörande – College van Beroep voor het bedrijfsleven – Tolkning av artikel 6 i kommissionens beslut K(95) 1753 av den 16 oktober 1995 om beviljande av ett stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden och från Europeiska socialfonden för ett operationellt program inom ramen för gemenskapsinitiativet för små och medelstora företag till förmån för områden som kommer i fråga för målen 1 och 2 i Nederländerna – Ovillkorlig och precis bestämmelse med direkt effekt som kan åberopas mot den slutliga stödmottagaren – Tolkning av artikel 38.1 h i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, s. 1) – Underlåtenhet att från en stödmottagare som saknar kännedom om kommissionens beslut återkräva stöd på grund av åsidosättande

Domslut

Gemenskapsrätten utgör inte hinder för en tillämpning av rättssäkerhetsprincipen som innebär att en slutlig stödmottagare inte kan åläggas att återbetala felaktigt utbetalade belopp – när villkoren för ett finansiellt stöd som gemenskapen har beviljat en medlemsstat anges i beslutet om beviljande men inte har vare sig offentliggjorts eller meddelats nämnda stödmottagare av medlemsstaten – under förutsättning att det styrks att stödmottagaren var i god tro. Den berörda medlemsstaten kan i ett sådant fall hållas ekonomiskt ansvarig för belopp som inte återbetalats för att gemenskapens rätt att återfå stödbelopp inte skall bli illusorisk.

(¹) EUT C 60, 11.3.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 juni 2007 (beslut att begära förhandsavgörande från Cour du travail de Bruxelles (Belgien)) – Office national des pensions (ONP) mot Emilienne Jonkman (C-231/06) och Héléne Vercheval (C-232/06) respektive Noëlle Permesaen (C-233/06) mot Office national des pensions

(De förenade målen C-231/06 – C-233/06) (¹)

(Likabehandling av män och kvinnor — Lagstadgat pensionsystem — Direktiv 79/7/EEG — Flygvärdinnor — Beviljande av en pension som motsvarar stewardernas pension — Betalning av utjämningsavgifter i form av ett engångsbelopp — Betalning av ränta — Effektivitetsprincipen — En medlemsstats skyldigheter enligt en dom i ett mål om förhandsavgörande)

(2007/C 183/21)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour du travail de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Office national des pensions (ONP), Noëlle Permesaen (C-233/06)

Motparter: Emilienne Jonkman (C-231/06), Héléne Vercheval (C-232/06) och Office national des pensions

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Cour du travail de Bruxelles – Tolkning av rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet (EGT L 6, s. 24; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 111) – Möjlighet för en kvinna som inte omfattats av det förmånligare pensions-systemet att anslutas med retroaktivt verkan under förutsättning att hon betalar avgift för den aktuella anslutningsperioden i form av ett engångsbelopp jämte dröjsmålsränta

Domslut

1) Om en medlemsstat antar lagstiftning som syftar till att ge personer av ett visst kön, som tidigare diskriminerades, möjlighet att under hela sin pensionstid omfattas av det pensionssystem som är tillämpligt på personer av motsatt kön, skall rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet tolkas på följande sätt:

— Direktivet utgör inte hinder för att nämnda medlemsstat gör en sådan anslutning till systemet avhängig av att de personer som tidigare diskriminerades betalar utjämningsavgifter, som utgörs av skillnaden mellan de avgifter som de betalat under den period då diskrimineringen ägde rum och de högre avgifter som har betalats av den andra personkategorin under samma period, med tillägg av ränta som kompenserar för inflationen.

— Direktivet utgör däremot hinder för att nämnda medlemsstat kräver att det till betalningen av utjämningsavgifterna läggs en annan ränta än den som syftar till att kompensera för inflationen.

— Direktivet utgör likaledes hinder för att det krävs att denna betalning skall göras i form av ett engångsbelopp, när detta villkor gör den aktuella utjämnningen i praktiken omöjlig eller orimligt svår. Detta är bland annat fallet när det belopp som skall betalas överstiger de berörda personernas årliga pension.

2) När det följer av en dom som meddelats efter en begäran om förhandsavgörande att en nationell lagstiftning är oförenlig med gemenskapsrätten, ankommer det på den aktuella medlemsstatens myndigheter att vidta alla åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att gemenskapsrätten iakttas, varvid de särskilda skall se till att den nationella rätten så snart som möjligt bringas i överensstämmelse med gemenskapsrätten och att enskildas rättigheter enligt gemenskapsrätten ges full verkan.

3) Om det har konstaterats att det föreligger en diskriminering i strid med gemenskapsrätten och det inte har antagits några bestämmelser för att åtgärda denna, skall den nationella domstolen underlåta att tillämpa varje diskriminerande bestämmelse i nationell rätt, utan att behöva begära eller avvakta att den nationella lagstiftaren upphäver den, och tillämpa samma bestämmelser på personerna i den missgynnade gruppen som dem som gäller för personerna i den andra kategorin.

(¹) EUT C 190, 12.8.2006.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 14 juni 2007
– Europeiska gemenskapernas kommission mot
Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-321/06) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2002/14/EG — Information till och samråd med arbetstagare — Införlivande har inte skett inom den föreskrivna fristen)

(2007/C 183/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Enegren och G. Rozet)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen – Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om arbetstagarrepresentation (EGT L 80, s. 29)

Domslut

1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar eller andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 212, 2.9.2006.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 24 juni 2007 –
Europeiska gemenskapernas kommission mot
Konungariket Sverige

(Mål C-333/06) (¹)

(Fördragsbrott — Förordning (EG) nr 261/2004 — Luftfart — Nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar — Kompensation och assistans till passagerare — Fastställande av påföljder)

(2007/C 183/23)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Vidal Puig och K. Simonsson)

Svarande: Konungariket Sverige (ombud: A. Kruse)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1) – Fastställande av effektiva, proportionella och avskräckande påföljder

Domslut

1) Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, genom att inte ha fastställt påföljder för överträdelse av artikel 14 i denna förordning.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Konungariket Sverige skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 224, 16.9.2006.